

ла важна специфична потребност - потребността от коректно сравнение на данните по страни и вътре в тях - в статичен и динамичен аспект. Съществуващите методологически различия обаче пораждали очевидни трудности в това отношение. Статистиците се тревожели от липсата на сравнимост и проблемът бил разглеждан като много сериозен. Това довело до идеята за среща между професионалистите, за да обсъдят въпроса и да потърсят решения. Срещата се състояла през 1863 г. в Брюксел на първия международен конгрес по статистика. На конгреса статистиците са могли и фактически са направили само няколко малки стъпки в тази насока. Но тези “малки стъпки” оказват много голямо и трайно влияние върху развитието на статистиката.

2.3. Може определено да се твърди, че още преди края на 19 век, особено след създаването на ISI (1886 г.), науката статистика е маркирала ясни следи и е оставила сигурни свидетелства, че е започнала да се занимава с една нова научна област - област, посветена на изкуството на проектиране, организация и осъществяване на изследванията на масови явления. В останалото статистиката все още продължавала да се характеризира като наука от описателен политико-географски тип.

3. Трети период. Той включва следващите 100 години - от края на 19 почти до края на 20 век.

3.1. Можело да се предположи, че статистиката ще продължи да се развива в ясно очертаната през втория период посока, т.е. че ще се изгражда като теория и методология на изследване на масовите явления. Но отново във вижданията и насоката на интересите на изследователите настъпил обрат и за съжаление това предположение не се сбъднало.

Какво всъщност се случило? Успоредно с разширяващите се и утвърждаващи се като регулярни и все по-интензивни изследвания на официалните статистически агенции към този специфичен статистически начин на мислене и подход започнали да проявяват интерес учени от областта на естествените науки. Те много бързо оценили възможностите и предимствата, които им предлагал статистическият подход за изследване на масовите явления в техните собствени изследователски полета. Първ, който оценил новите възможности и предимства, бил знаменитият физик К. Maxwell. Той го приложил в областта на термодинамиката и това му помогнало да развие теорията за идеалните газове. Много скоро изследователи от други области на естествените науки последвали неговия пример в: антропологията (F. Galton); експерименталните изследвания в селското стопанство и другаде (R. Fisher); хранителната промишленост - при производството на бира (W. Gosset); контрола на качеството; медицината, биологията, психологията и още много други.